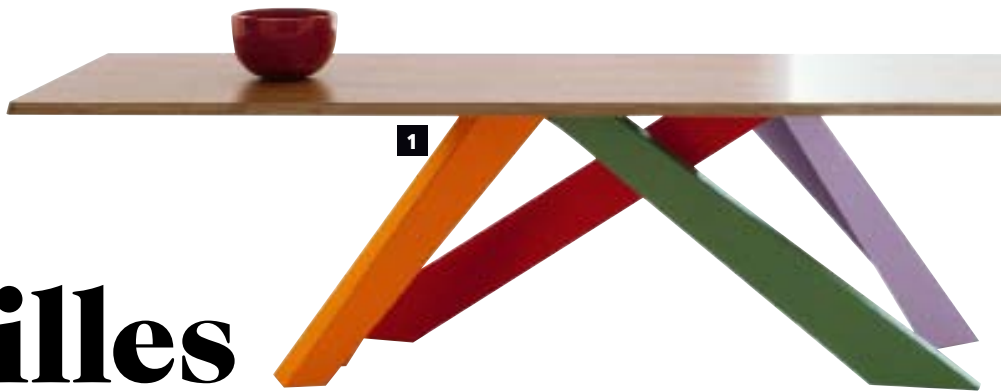

Insiders doen DNA-test

ITALIAANSE DESIGNMERKEN
HEBBEN EEN IJZERSTERKE
REPUTATIE. WAT TYPEERT HUN
MERKEN-DNA? WE SPRAKEN
EROVER MET BELGISCHE
ONTWERPERS DIE BIJDROEGEN
TOT HET SUCCES.

Alain Gilles voor *Bonaldo*

BONALDO IS EERDER EEN MERK IN DE LUWTE, MAAR HET DRAAIT AL SINDS 1936 MEE. HET GEHEIM? SPELEN MET MATERIALEN EN HET LEF OM MET ONBEKEND TALENT TE WERKEN. ALAIN GILLES KAN ERVAN MEESPREKEN.

Hoe is de samenwerking met Bonaldo begonnen?

AG: "Ik had al veel research gedaan rond meubilair dat grotendeels met injectie-technieken was vervaardigd. Ik had ook al een aantal ontwerpen naar uiteenlopende fabrikanten verstuurd. Echter zonder reactie, en ik begreep snel dat mijn naam niets voorstelde in vergelijking met het prijskaartje van een nieuwe mal... Ik ben me dan op een eenvoudiger, minder duur fabricageproces gaan toeleggen. Zo kwam de tafelcollectie "Tectonic" tot stand. Uiteindelijk heb ik gewoon een mail gestuurd naar het algemene adres van Bonaldo. Het was een beetje zoals een fles met een boodschap in zee gooien. Aanvankelijk kwam er geen antwoord, maar ik ben hen in Keulen gaan opzoeken en zij herinnerden zich mijn plannen wel degelijk. Ze hadden ze zelfs bewaard. Dat was in 2008. Uiteindelijk, twee maanden voor de beurs van Milaan, vroegen ze mij om alle tekeningen nog eens door te sturen. Dat was kort dag. Ze hebben de prototypes gemaakt, maar ik kreeg de kans niet

om ze te zien. Behoorlijk stresserend. Gelukkig was ik tevreden met het resultaat. Zij vonden het ontwerp verfrissend en anders, gemakkelijk te produceren ook. Het werd ook goed onthaald in de pers, wat een goede zaak was."

Kende je het merk voordien al?

AG: "Tijdens mijn zoektocht naar potentiële producenten had ik mijn oorspronkelijke adressenbestand, dat slechts 5 of 6 merken telde, al uitgebreid. Ik heb mijn blikveld wat verruimd en zo ontdekte ik Bonaldo. De productie verloopt er onder prima omstandigheden. Al is dit niet mijn natuurlijke basis, ik meen dat ik hen wel iets kan bijbrengen. Ik heb er alleszins geen spijt van. Ze hebben - niet onbelangrijk - ook een goed distributienetwerk. Hun collectie is eclectisch, met een breed scala aan stijlen. Goed gezien, want zo kunnen ze omzet boeken en af en toe risico's nemen met gewaagdere projecten. Verlengtafels zijn hun grote specialiteit."

Welke stukken van andere ontwerpers vind je mooi in deze collectie?

AG: "De stoel "Poly" van Karim Rashid vind ik best goed gemaakt, en ook de stoel "Ron-Aldodown" van Ron Arad, die heeft een hoog architectonisch gehalte."

Hoe vlot het nu tussen jullie?

AG: "Voor de "Big table" in 2009 stuurde ik een tekening op, en ze hebben toen onmiddellijk gereageerd. Het product sprong er een beetje uit in hun collectie, maar na een zachte aanloop verkoopt het nu heel goed. Ondertussen gaat het initiatief van hen uit. Voor volgend jaar hebben we al een aantal zaken op stapel staan. Mijn nieuwe tafel "Welded" is dit jaar goed onthaald in Milaan, al was de mix van materialen (metaal en marmer) en kleuren best verrassend voor sommigen." ■

> www.bonaldo.it, www.alaingilles.com

1. "Big table" van Alain Gilles. 2. Stoel "Ron-Aldodown" van Ron Arad. 3. Alain Gilles' nieuwe tafel "Welded" combineert marmer met metaal.

Under-Cover voor Flos

VAN BIJ HET BEGIN IN 1962 STAAT FLOS VOOR VERNIEUWING EN EXPERIMENT. NET DOOR DIE MENTALITEIT KWAM HET BIJ HET BELGISCHE UNDER-COVER TERECHT. ALEX ROTTIERS EN TOM WEYERS OVER HUN ERVARING MET HET ITALIAANSE VERLICHTINGSMERK.

KLASSIEKER

1. "Teardrop" van Calvi Brambilla.
2. "Soft Spun Large", ontworpen door Sebastian Wrong.
3. De bureaulamp "Ara", ontworpen door Philippe Starck, is volgens Tom Weyers een van de belangrijkste klassiekers uit de Flos-collectie, naast "Arco" van Achilles Castiglioni en de bureaulamp "Kelvin Led" van Antonio Citterio.

> www.soft-architecture.com,
www.under-cover.be,
www.flos.com

Wat onderscheidt Flos van andere verlichtingsmerken?

TW: "Flos is nummer een op vlak van kwalitatieve verlichting. Elk ontwerp wordt uitvoerig getest op plaatsingsgemak, gebruik, koeling ... Bovendien heeft Flos een extreem gepassioneerd eigenaar, Piero Gandini. Het bedrijf behoort dus, zoals bij veel andere merken, niet toe aan een team van managers. Het merk heeft een ziel en is doordrongen van de passie van Piero Gandini. Hij denkt zeer architecturaal en werkt exclusief samen met grote namen zoals Philippe Starck, Piero Lissoni, Antonio Citterio, Patricia Urquiola, Ron Gilad, Marcel Wanders en Sebastian Wrong. Ook uniek: alles wordt geproduceerd in Europa, meer bepaald in Italië en Spanje."

Wat is het verhaal achter Under-Cover?

AR: "In 2005 hebben wij (Alex Rottiers, Stephan Mees en Tom Weyers, red.) Under-Cover opgericht als platform voor architecten. Ons belangrijkste product: een composiet die naadloos overgaat in andere pleistermaterialen waardoor verlichting helemaal kan opgaan in de architectuur. Dat idee hebben we gecommmercialiseerd. Wel meer fabrikanten hebben geprobeerd om naadloze verlichting te maken, maar wat er op de markt was, scheurde gemakkelijk. Het werd aanvaard dat er na een tijd, door de warmte van de lamp, barstjes verschenen. Wij zagen er vooral een gat in de markt in."

Hoe zijn jullie door Flos ontdekt?

AR: "Under-Cover promootte drie jaar zijn producten op Interieur. Daar merkte de Nederlandse verdeler van Flos ons op. Hij was erg enthousiast over ons product en is bevriend met Piero Gandini. Hij moet gezegd hebben: "In Vlaanderen hebben ze iets strafs bedacht." Een delegatie is komen kijken hoe onze productie werkte. Op 3 of 4 maanden tijd was het contract bezegeld. In 2009 heeft Flos de licentie op het patent gekocht. Sindsdien doen zij de productie en verdeling van de "Under-Cover Composite". Zo ontstond de poot "Soft Architecture" binnen Flos. 'Soft' omdat met de composiet organische, ronde vormen mogelijk zijn. 'Architecture' omdat deze verlichting echt deel uitmaakt van de ruimte."

Wat is jullie inbreng in wat er vandaag op markt is?

AR: "De ontwerpen die wij hadden ontwikkeld, namen zij gewoon over. Soms gebeurt het dat architecten die ermee aan de slag gingen een eigen ontwerp maken. Zo ontwierpen architecten Frank Wellens en Lynsey Leysen het model "Pluto". Zelf beslissen we niet meer wat er in de catalogus van Flos komt, we blijven wel invoerder voor België en Luxemburg. Dankzij Flos heeft een hele batterij topdesigners, zoals Philippe Starck en Antonio Citterio, al ontwerpen gemaakt met "Under-Cover Composite". Dat hadden we zelf nooit kunnen bereiken. ■

Jacob Pringiers voor Desalto

AL SINDE DE JAREN 50 GAAT DESALTO, PRAT OP ZIJN TECHNISCHE EN TECHNOLOGISCHE VERNUFT DAT WORDT GECOMBINEERD MET HET TALENT VAN AANSTORMENDE EN GEVESTIGDE ONTWERPERS. HET RESULTAAT: ELEGANTE EN FUNCTIONELE ONTWERPEN, GEOMETRISCH MET EEN ZWIERIG KANTJE.

1. Ellipsen worden een geometrisch object met "Twice". Jacob Pringiers voor Desalto in 2002. **2.** "TO Tables" met T-vormige basis en rond blad. Een ontwerp van Studio Juju, 2012. **3.** "Fluid", een ontwerp van Arik Levy uit 2010. Een licht ogend, modulair opbergsysteem annex bijzettafel van staal en plastic. **4.** "Crown", Stefan Schöning voor Desalto in 2002.

In 2002 deed het bedrijf een internationale oproep aan jong designtalent om ontwerpen voor te stellen. Twee jonge Belgen grepen toen hun kans: Stefan Schöning en Jacob Pringiers. Een gesprek met die laatste.

Hoe ben je bij Desalto terechtgekomen?

JP: "Het pr-bureau had een wedstrijd voor jonge ontwerpers uitgeschreven, omdat het bedrijf behoefte had aan vers bloed. De bank "Twice" was een van mijn eerste realisaties."

Hoe zou jij de identiteit van het bedrijf omschrijven?

JP: "Het is een familiezaak, met een vrij Belgische mentaliteit: niet te *showy*, *no-nonsense*. Ze hebben een sobere, concrete kijk op waar

ze naartoe willen. In 2002 waren ze op zoek naar *highlights* voor hun collectie, en de ontwerpen van Stefan en mezelf beantwoordden daaraan. Het feit dat ze in La Brianza gevestigd zijn, bepaalt hun identiteit. Het is een zeer industriële regio, zowat alle prototypes worden daar gemaakt. De inwoners van La Brianza zijn noeste werkers, de West-Vlamingen onder de Italianen."

Hoe is de samenwerking verlopen?

JP: "Heel vlot. Na drie meetings stonden de prototypes al op punt. Ze staan open voor nieuwe ideeën en verkopen geen praatjes. Eens ze een ontwerp aanvaardden, staan ze er volledig achter. Het was een heel efficiënte samenwerking."

Intussen ben je naar Sri Lanka verhuisd. Wat nieuws?

JP: "Dit jaar presenteer ik mijn eigen collectie in Milaan: "A+ furniture and more", een collectie meubels en accessoires die Belgische soberheid en Italiaanse elegantie combineren." ■

> www.desalto.it, www.jacobpringiers.com, www.aplus.lk

KLASSIEKER

1

Vincent van Duysen voor *B&B Italia*

HET MILANESE B&B ITALIA, OPGERICHT IN 1966, IS GESTOELD OP TECHNOLOGISCHE KNOWHOW EN INNOVATIE. ARCHITECT VINCENT VAN DUYSSEN IS AL 10 JAAR GETUIGE VAN HUN VAKMANSCHAP.

1. Bijzonder stuk in de B&B Italia-collectie vindt Van Duysen de archetypische sofa "Charles" van Antonio Citterio. "Het is een klassieker die vandaag nog altijd relevant is en de sobere elegantie van het merk belichaamt." 2. Het nieuwste ontwerp: fauteuil "Theo", recent voorgesteld op de meubelbeurs in Milaan.

2

Wat is volgens jou de typische B&B Italia-touch? Waar staat het merk voor?

VVD: "B&B Italia heeft een stempel gedrukt op de Italiaanse meubelindustrie, onder meer door de schuimtechniek die ze ontwikkelden voor hun zitmeubels. Ze spuiten dat schuim in mallen in hun eigen fabrieken. Het merk heeft die Italiaanse flair. Als je ermee samenwerkt, voel je je zoals een modeontwerper ondersteund door een goeie patroonmaker. Je wordt er als ontwerper echt geassisteerd door vakmensen met veel oog voor detail en afwerking. Het is bijzonder om in zo'n omgeving een ontwerp te ontwikkelen. Het is ook echt een wisselwerking. Ik ben in de eerste plaats architect dus die enorme knowhow komt goed van pas. Bij B&B Italia heb ik ook contact met de familie Busnelli. Dat maakt het heel persoonlijk. Ze houden echt van hun werk."

De eerste samenwerking dateert van 2002. Hoe is B&B Italia bij jou terechtgekomen?

VVD: "Ze kenden me via publicaties en mijn werk als architect. De architecturale benadering bij mijn meubelontwerpen sprak hen aan. De soberheid, tijdloosheid en elegantie die ik nastreef, linken zij aan de cultuur uit het Noorden. In Italië zien ze België, het Noorden, als exotisch. Ik ben erg op mezelf, werk heel individualistisch, dat is waarschijnlijk typisch Belgisch. Anderzijds heb ik een temperamentvol karakter, ik heb in Italië gewoond en gewerkt, en spreek de taal. Eigenlijk voel ik me voor een stuk een Italiaan."

Hoe verliep de eerste samenwerking?

VVD: "Die eerste keer kreeg ik carte blanche om een meubel te ontwerpen. Het werd een dagbed met minimalistische details die een maximum aan comfort geven. Daaruit groeide een hele typologie met stoelen, een barstoel... In 2010 ontwierp ik "Surface", een meubel van een heel ander type. Ze vroegen naar een ontwerp met kleine componenten. Het werd een modulair systeem voor lage tafels zoals ik soms al op maat liet maken voor mijn projecten, maar deze keer met de B&B Italia-touch: materiaal- en kleurcontrasten werden bijgevoegd. In Milaan stelden ze afgelopen maand de fauteuil "Theo" voor. B&B Italia had me gevraagd een zetelstoel met armleuningen te ontwerpen. De naam verwijst naar Theo van Doesburg, een bekend dadaïst. De stoel kun je omschrijven als modernistische vormgeving maar dan met een surreële knipoog door de zwevende zitting. Net als de vorige ontwerpen oogt hij heel grafisch en is hij heel B&B Italia qua detaillering, hij heeft iets frivools."

Waarom zat er zoveel tijd tussen je eerste en tweede samenwerking bij B&B Italia?

VVD: "Ik heb veel internationale architectuurprojecten lopen, cover verschillende disciplines. Soms is het een kwestie van prioriteiten stellen en keuzes maken. Ik zou een afdeling productontwikkeling kunnen opstarten, maar ik werk liever binnen de structuur van mijn bureau. Ik wil ook alleen ontwerpen wanneer ik geïnspireerd ben. Ik ben geen robot en wil op een menselijke manier ontwerpen, zonder te veel druk. Ik voel me trouwens goed bij de Italiaanse bedrijven waarvoor ik nu ontwerp. Het is de bedoeling dat ik voor B&B Italia blijf ontwerpen. Ik ben er intussen kind aan huis. Er ontstaan vriendschappelijke verhoudingen, precies zo kun je tot een mooi product komen." ■

> www.bebitalia.it, www.vincentvandyussen.com

Sylvain Willenz voor Cappellini

CAPPELLINI GAAT AL DECENNIA CREATIEF OM MET MATERIALEN EN TECHNOLOGIEËN. ONLANGS VERVOEGDE SYLVAIN WILLENZ CAPPELLINI'S INDRUKWEKKENDE STERRENPARADE. DE BRUSSELSE ONTWERPER WORDT DE NIEUWE JASPER MORRISON GENOEMD, EN DAT DOOR GIULIO CAPPELLINI HIMSELF.

Hoe ben je bij Cappellini terechtgekomen?

SW: "Tijdens de New-Yorkse designweek (de beurs ICFF, red.) werd ik in de showroom van Cappellini voorgesteld aan Giulio. Ik had toen enkel een folder bij me waarop de collectie "Candy" te zien was: tafels, stoelen, lampen en een wandrek waarbij een niet bijster aantrekkelijk materiaal - staal om beton te wapenen - door een laag glanslak wordt opgewaardeerd. Dat moet blijkbaar in de smaak gevallen zijn. Voorlopig gaat enkel de tafel in productie, maar het is de bedoeling dat de collectie geleidelijk wordt uitgebreid. Het oorspronkelijke ontwerp van de tafel is nauwelijks gewijzigd. Alleen de afmetingen zijn aangepast. Verder wordt de tafel uitgebracht in de typische kleuren van de fabrikant."

Hoe zou je het DNA van Cappellini omschrijven?

SW: "Het is een bedrijf dat het experiment allesbehalve schuwt. Dat uit zich in een bijzonder eclectische collectie met een veelvoud aan materialen en kleuren. Tegelijk slaagt Cappellini er elk jaar weer in om uit te pakken met ontwerpen die perfect in je interieur te integreren vallen. Er is voor elk wat wils. Cappellini is ook een bedrijf dat zijn markt en cliënteel bijzonder goed kent, maar niet over een nacht ijs gaat. Als ontwerper wordt je geduld wel enigszins op de proef gesteld. Ik heb de collectie "Candy" bedacht in 2009. Ze is net in productie gegaan."

Wat zijn je favoriete ontwerpen uit de collectie?

SW: "Ik heb een zwak voor de bureaustoel "Lotus" van Jasper Morrison die tegelijk comfortabel én bijzonder fraai is, hetgeen eerder uitzonderlijk is voor een bureaustoel. Verder heb ik me ooit een aantal uren verschanst in de bank "Basket" van de broers Bouroullec. Ik houd van haar eenvoudige vormgeving en van het comfort dat ze biedt." ■

> www.cappellini.it, www.sylvainwillenz.com

1 & 3. Sylvains favoriete ontwerpen bij Cappellini: bank "Basket" van Ronan & Erwan Bouroullec en bureaustoel "Lotus" van Jasper Morrison. **2.** De poster waarmee Sylvain Willenz zich een plek in de Cappellini-annalen wist te veroveren.

Xavier Lust voor *MDF Italia*

MDF ITALIA ASSOCIEER JE MET HELDER WIT, MINIMALISME EN BOEKENKASTEN MET RITME. VANAF 2000 WERD HET MERK TRENDSETTEND DANKZIJ ONTWERPEN VAN EXTERNE DESIGNERS ZOALS JEAN-MARIE MASSAUD EN XAVIER LUST. DIE LAATSTE LICHT ZIJN SAMENWERKING TOE.

Hoe verliep je eerste contact met MDF Italia?

XL: "MDF Italia was mijn allereerste Italiaanse klant. Ik heb hen voor de eerste keer opgezocht in '97 in Keulen. Op de stand heerste een goede sfeer en ik kreeg de kans om Bruno Fattorini, de oprichter van het merk, persoonlijk te ontmoeten. Het klikte meteen: we hadden dezelfde kijk op de dingen. MDF Italia profileerde zich op dat moment nog niet echt als een 'designersmerk'. Eigenlijk waren ze nog maar net bezig met het lanceren van originelere stukken. Later, in 2000, heb ik deelgenomen aan de beurs Satellite (een evenement voor jonge ontwerpers tijdens de meubelbeurs van Milaan, red.). Op dat moment experimenteerde ik met vervormde oppervlakken, en een van mijn creaties was "Le Banc", een ontwerp dat op veel interesse mocht rekenen, onder meer van MDF Italia. Ik heb zwaar moeten onderhandelen, maar Bruno en ik waren gemotiveerd om samen te werken. Uiteindelijk is het mij gelukt om een goed contract in de wacht te slepen. Ik wist ook te verkrijgen dat "Le Banc" onder mijn supervisie zou geproduceerd worden, zodat het fabricageproces een goedbewaard geheim kon blijven."

Hoe heeft jullie samenwerking zich verder ontwikkeld?

XL: "Na "Le Banc" volgde "Le Miroir". In 2002 organiseerde MDF Italia een evenement met de titel '10 projecten voor de toekomst'. Naar aanleiding daarvan heb ik "La Grande Table" getekend, een ontwerp dat veel succes had. De zitbank die ik daarna heb gecreëerd, de "Lounge Sofa", daarentegen heeft me mijn eerste negatieve ervaring bezorgd - het gevolg van een probleem met de fabricage. Het gebeurt eigenlijk maar zelden dat het uiteindelijke ontwerp er helemaal uitziet zoals je het in je hoofd had. Dat is ook de reden waarom ik de fabricage zo veel mogelijk zelf in handen wil houden. De meeste Italiaanse fabrikanten hebben geen productie-eenheid meer en besteden de fabricage uit aan andere bedrijven, wat het soms moeilijker maakt om dicht bij het oorspronkelijke ontwerp te blijven. In 2007 heb ik voor MDF Italia de "S Table" gemaakt, een tafel van Cristalplant, en kapstok "Baobab". Momenteel ben ik opnieuw in onderhandeling voor verschillende projecten."

Wat bepaalt volgens jou het specifieke DNA van het merk?

XL: "Op 15 jaar tijd is MDF Italia uitgegroeid tot een toonaangevend merk dat heel goed draait, ondanks de crisis. Het onderliggende concept mag dan aanleunen bij het minimalisme, toch evolueert het merk constant via de producten die ze uitbrengen. Dankzij de ronde vormen van "Le Banc" bijvoorbeeld heb ik gebroken met de stijl van de jaren 90. In 2005 bracht MDF Italia boekenkast "Random" uit (een project van het Duitse duo Neuland, red.), een sterk ontwerp waar verschillende merken zich later op hebben geïnspireerd. Daarna kwam Jean-Marie Massaud die op zijn beurt het merk heeft doen evolueren door in te spelen op het collectieve geheugen. Maar een van de sleutelbegrippen is nog altijd vernieuwing, zelfs al blijft het commerciële potentieel een belangrijke motor." ■

> www.mditalia.it, www.xavierlust.com

1. "Le Banc" en "La Grande Table", Xavier Lust voor MDF Italia. **2.** In Milaan presenteerde Jean-Marie Massaud een nieuwe versie van sofa "Yale".